

f.eks. den norske lovgivning på området praktiseret? Det kunne jeg godt tænke mig vi fandt ud af. Hvordan er den formuleret, og hvordan bliver den rent faktisk praktiseret? Strafforfølgelse er måske ganske svær i praksis.

Det er også klart, at hvis vi meget klart forbyder seksuel omskæring af f.eks. kvinder og piger fra Somalia, som er flygtninge i Danmark, vil det indebære, at de får nogle problemer, hvis de skal vende tilbage til deres hjemland. Det problem synes jeg også man skal prøve at få ind i debatten og sige: Hvad skal vi rent faktisk gøre for dem? Det er også noget, som har været diskuteret i Beijing på FN's konference: Hvad gør man for at sikre de kvinder, der bliver forfulgt af seksuelle eller andre grunde? Jeg mener, man skal gå så vidt, at man giver dem en mulighed for permanent opholdstilladelse, fordi muligheden for, at de vil blive udsat for forfølgelse og udelukkelse, hvis de vender tilbage til deres egen kulturkreds, deres egen landsby, er ret markant.

Desuden kunne jeg også godt tænke mig at få belyst – det er lidt mere den juridiske side af sagen – om vi har andre områder, hvor det er sådan, at vi her i Danmark retsforfølger folk for handlinger, de har begået i lande, hvor de ikke er ulovlige. For at nævne et tilfældigt udpluk af eksempler: Kan man her i Danmark idømmes straf for at køre for stærkt på tyske motorveje eller for at overtræde våbenloven i USA? Ikke fordi jeg mener, man kan sammenligne, men jeg kunne godt tænke mig at vide – og det kan justitsministeren måske svare på – om vi har nogen anden lovgivning, hvor vi rent faktisk her i Danmark kan dømme folk for handlinger, som er begået i lande, hvor de ikke er ulovlige.

Jeg tror sådan set nok, at vi her har et forholdsvist enestående eksempel. Men det er ikke det samme som at sige, at jeg ikke mener, det kan være nødvendigt eller være en mulighed, at vi går den vej. Derudover er jeg heller ikke uenig i ministerens udspil om, at problemet skal undersøges, og at der skal laves en arbejdsgruppe for at afklare det, og jeg er heller ikke uenig i, at man prøver at få målrettet informationen, så man prøver at begrænse problemet gennem oplysning. Men ud over information og oplysning er vi også villige til at se på den mulighed, beslutningsforslaget lægger op til.

Sonja Albrink (CD):

Lad mig starte med at sige, at jeg synes, det er vigtigt at pointere, at udtrykket »omskæring«

eller »omskærelse«, som det vel snarere hedder på dansk – er forkert anvendt i sammenhæng med de indgreb, der foretages over for kvinder, og som dette forslag fra Fremskridtspartiet handler om. Det, der er tale om, er rent faktisk ikke en omskærelse, men derimod en bortskærelse, og jeg mener, det er noget helt andet. Omskærelse af mænd finder jo sted i adskillige konfessioner uden ringeste skadevirkning for den pågældende person, men det samme kan så sandelig ikke siges om den bortskærelse, der foretages på personer af hunkøn.

I CD vender vi os med afsky og al skarphed mod denne forulempelse af piger og unge kvinder. Imidlertid finder vi ikke, at forslaget fra Fremskridtspartiet er brugbart. Det siges til sidst i bemærkningerne, at denne kønslemlæstelse bør bekæmpes med alle til rådighed stående midler, og det er vi enige i. Men det er umuligt at bruge straf, som det foreslås. For det første er det umuligt at kontrollere disse ting, og for det andet er det ikke muligt her i Danmark at straffe for en handling, som er begået i et andet land, hvor den er lovlig.

CD må derfor afvise forslaget, selv om vi helt kan tilslutte os den fordømmelse, forslagsstillerne giver udtryk for, og som meget gerne må udgå som et kraftigt signal her fra Folketinget i dag.

Pia Kjærsgaard (DF):

Af hensyn til referatet skal jeg bare sige til fru Sonja Albrink, at det er Dansk Folkeparti, der har fremsat dette beslutningsforslag.

Vi har hørt mange af ordførerne sige, at legemsbeskadigelse kan straffes med fængsel i indtil 4 år her i Danmark. Omskæring af piger må helt klart falde ind under denne bestemmelse, da det både fysisk og helt sikkert også psykisk er et overgreb af værste karat, som ligger langt fra, hvad vi kan fatte eller acceptere på vore breddegrader.

Det, som er uforståeligt, er, at det åbenbart er fuldt lovligt – og jeg må indrømme, at jeg blev noget overrasket, da jeg læste ministerens svar til mig i sin tid – at tage til f.eks. Somalia eller andre dele af verden, hvor denne barbariske skik fortsat praktiseres, og få indgrebet foretaget her. Under primitive forhold invaliderer man små piger, lemlæster dem med alle de komplikationer, det medfører, hvorefter man fuldstændig omkostningsfrit vender tilbage til Danmark, hvor man har fået opholdstilladelse. I sig selv er det absurd og underligt at rejse tilbage til hjem-